

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 10C/123/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1214207788
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavel Rohárik
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2016:1214207788.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica, rozhodujúc sudcom JUDr. Pavlom Rohárikom, vo veci navrhovateľky Y. I., T. XX. Z. XXXX, G. - H., G. X, zastúpenej JUDr. Luciou Fabriciusovou, advokátkou, 974 01 Banská Bystrica, Janka Kráľa 7, proti odporcovi POHOTOVOSTĚ, s.r.o., 811 09 Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

Súd z r u š u j e rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a.s., Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, IČO: 35 922 761, sp. zn. SR 08679/13 zo dňa 18. februára 2014.

Odporca j e p o v i n n ý nahradiť navrhovateľke trovy konania (trovy právneho zastúpenia) v sume 508,84 Eur na účet jej právnej zástupkyne v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Odporca j e p o v i n n ý zaplatiť súdny poplatok z návrhu na začatie konania v sume 331,50 Eur pripojeným príkazom na úhradu v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Navrhovateľka žiada o zrušenie rozhodcovského rozsudku s odôvodnením, že jej vzťah s odporcom je spotrebiteľský, lebo si brala úver za účelom splatenia hypotekárneho úveru a ďalších dlžôb v domácnosti, a rozhodcovská zmluva, ktorá založila právomoc rozhodcovského súdu, nebola v rámci spotrebiteľského vzťahu účastníkmi platne uzavretá.

Odporca poprel, že by išlo o spotrebiteľský vzťah účastníkov, lebo navrhovateľka uzavrela zmluvu o úvere (od ktorej bol odvodený nárok uplatnený v rozhodcovskom konaní) za účelom podnikania, čo je v zmluve vyznačené.

Súd prvého stupňa rozsudkom č. k. 10C/123/2014-93 dňa 11. novembra 2014 návrh zamietol s odôvodnením, že vzťah účastníkov nepovažuje za spotrebiteľský. Navrhovateľka je v žiadosti o úver, zmluve o úvere, zabezpečovacej zmenke označená ako fyzická osoba - podnikateľ s obchodným menom, DIČ a miestom podnikania, pričom svedok I. Š. (mandatár odporcu) vypovedal, že mu navrhovateľka povedala, že peniaze potrebuje na nájom kancelárie, a tak s ňou uzavrel zmluvu ako s podnikateľkou.

Odvolací súd rozsudok na odvolanie navrhovateľky uznesením č. k. 16Co/160/2015 -105 zo dňa 26. novembra 2015 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení uviedol, že sa súd prvého stupňa dostatočne nevysporiadal s odlišne uvedenými údajmi o navrhovateľke v žiadosti o úver a zmluve o úvere, pričom samotnú rozhodcovskú zmluvu uzatvárala ako fyzická osoba (nepodnikateľka). Rozporné sú aj údaje o účele úveru, keď navrhovateľka v žiadosti o úver uviedla, že žiada poskytnúť finančné

prostriedky na „iný účel“ a podnikateľský účel je uvedený až v zmluve o úvere. Nie je ani zrejmé, prečo súd uveril výpovedi svedka o účele úveru a nie tvrdeniam navrhovateľky, rozpory v ich tvrdeniach neboli odstránené ani výsluchom svedka, ktorý uviedol, že neskúma, na čo klient požaduje peniaze a rozdielom medzi uzatvorením zmluvy s klientom ako fyzickou osobou alebo fyzickou osobou podnikateľom je skutočnosť, ako klient preukáže svoj príjem, teda či predloží výplatnú pásku alebo daňové priznania. Podľa toho by osoba so živnostenským oprávnením bola vždy považovaná za podnikateľa. Odvolací súd ďalej uviedol, že dôkazné bremeno ohľadom skutočnosti, že úver nebol použitý na výkon podnikania je na odporcovi.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s písomnými podaniami účastníkov, rozsudkom a spisom stáleho rozhodcovského súdu, žiadosťou o úver, zmluvou o úvere, rozhodcovskou zmluvou, zmenkou, dohodou o splnomocnení, zmluvou o zriadení záložného práva, výsluchom svedka I. Š., pričom zistil nasledovné:

Navrhovateľka požiadala odporcu formulárom žiadosti o úver o poskytnutie úveru vo výške 1.000 Eur. V žiadosti je označená ako fyzická osoba, menom, priezviskom, dátumom narodenia, rodným číslom, číslom občianskeho preukazu a adresou trvalého pobytu. V kolónke „Údaje o zamestnávateľovi žiadateľa/živnostníkovi“ je vyplnené obchodné meno navrhovateľky ako živnostníčky (ktoré zodpovedá jej menu a priezvisku), DIČ a miesto jej podnikania. Na druhej strane žiadosti sú pod slovami „Žiadateľ žiada finančné prostriedky na výkon“ uvedené štyri možnosti (zamestnania, povolania, podnikania a iný účel), z ktorých navrhovateľka zaškrtila možnosť „iný účel“ a pripojila svoj podpis. Neskôr, dňa 31. októbra 2012 uzavrela navrhovateľka s odporcom zmluvu o úvere, na základe ktorej jej mal odporca poskytnúť sumu 1.000 Eur a odporkyňa vrátiť ju s odplatom 968 Eur v 12 mesačných splátkach po 164 Eur. V zmluve je navrhovateľka označená ako podnikateľka obchodným menom, DIČ a miestom podnikania, a zároveň aj ako fyzická osoba menom, priezviskom, rodným číslom, číslom občianskeho preukazu a adresou trvalého pobytu. V zmluve je uvedené, že peňažné prostriedky sú poskytnuté na výkon podnikania. Na zabezpečenie úveru podpísala navrhovateľka zmenku, kde sú o nej uvedené údaje ako o podnikateľke. Podpísala i dohodu o splnomocnení, ktorou splnomocnila združenie občianskoprávnej pomoci ProHelp na uzavretie zmluvy o zriadení záložného práva na nehnuteľnosť vo vlastníctve navrhovateľky na zabezpečenie poskytnutého úveru. V dohode o splnomocnení a v zmluve o zriadení záložného práva je navrhovateľka označená ako fyzická osoba menom, priezviskom, rodným číslom a adresou trvalého pobytu. Účastníci uzavreli v deň podpisu zmluvy o úvere aj rozhodcovskú zmluvu, podľa ktorej všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere, budú riešené pred Stálym rozhodcovským súdom alebo pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu. V rozhodcovskej zmluve je navrhovateľka označená ako fyzická osoba menom, priezviskom, rodným číslom a adresou trvalého pobytu. Svedok I. Š., mandatár odporcu, uviedol, že si matne pamätá na uzatváranie zmluvy s navrhovateľkou, ktorá mu povedala, že začína pracovať ako poisťovacia agentka a potrebuje peniaze na nájom kancelárie. Svedok uviedol i to, že pri podnikateľoch a nepodnikateľoch je tlačivo žiadosti o úver rovnaké, rozdielne sú tlačivá zmluvy o úvere. Pri poskytovaní úveru sa neskúma účel úveru, ale je rozlišované len to, či žiadateľ predloží na preukázanie svojich príjmov výplatnú pásku alebo daňové priznania. Svedok tiež vypovedal, že podľa pokynov odporcu má v prípade žiadateľov o úver, ktorí sú živnostníkmi, pri účele úveru vyznačiť „iný účel“. V rozhodcovskom konaní vedenom Stálym rozhodcovským súdom zriadeným Slovenskou rozhodcovskou, a.s., IČO: 35 922 761 pod sp. zn. SR 08679/13, predmetom ktorého bol nárok odporcu z uzavretej zmluvy o úvere, bol dňa 18. februára 2014 vydaný rozhodcovský rozsudok na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy.

V prípade spotrebiteľského vzťahu účastníkov treba v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle § 73 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z. aplikovať uvedený zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, v opačnom prípade sa na konanie použije zákon č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní.

Odporca nesporne vystupuje vo vzťahu účastníkov v rámci svojej podnikateľskej činnosti, lebo predmetom jeho podnikania je podľa zápisu v obchodnom registri i poskytovanie úverov z vlastných zdrojov, a preto ho treba považovať za dodávateľa v zmysle § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

Aby navrhovateľka bola v postavení spotrebiteľa, musela by v zmysle § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka pri uzatváraní a plnení zmluvy vystupovať ako fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Zo žiadosti o úver vyplýva, že si navrhovateľka mienila úver zobrať ako fyzická osoba (nepodnikateľ), lebo v žiadosti sa označila ako fyzická osoba a údaje o nej ako o podnikateľke sú uvedené len v kolónke „zamestnávateľ“ len za účelom preukázania zdroja jej príjmu. Hoci v časti účelu úveru mala navrhovateľka na výber aj výkon podnikania, zaškrtila „iný účel“ a k tejto voľbe sa podpísala. Samotná žiadosť o úver sa podpisuje na inom mieste, a preto podpísanie sa aj k účelu úveru preukazuje skutočnú vôľu odporkyne uviesť na aký účel si úver mienila zobrať. Preto nemôže ísť len o realizáciu pokynu odporcu svojmu mandatárovi (svedkovi I. Š.), ktorý uviedol, že pri živnostníkoch sa v žiadosti o úver vždy vyznačuje „iný účel“, lebo navrhovateľka túto voľbu sama podpísala. Z výpovedou svedka je v rozpore predložená zmluva o úvere, ktorú za odporcu uzatváral práve svedok I. Š., kde je ako účel úveru uvedený „výkon podnikania“ a nie „iný účel“. Výpoveď svedka teda nemôže byť pravdivá v časti, kde uviedol, že pri živnostníkoch sa vždy vyznačuje iný účel, lebo v samotnej zmluve o úvere je uvedený ako účel zmluvy výkon podnikania. Z toho vyplýva, že navrhovateľka uvedením iného účelu v žiadosti o úver sama prejavila svoju vôľu nepoužiť úver na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

V zmluve o úvere je navrhovateľa označená nejednoznačne, ako fyzická osoba i ako fyzická osoba podnikateľ. Tu súd poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 243/07 zo dňa 1. septembra 2008, podľa ktorého, ak sú v zmluve použité formulácie a pojmy, ktoré možno vykladať rozdielne, je spravodlivé vykladať ich v prospech strany, ktorá zmluvu nenapísala, v tomto prípade v prospech navrhovateľky, lebo zmluva predstavuje tlačivo vopred vyhotovené odporcom. Za tejto situácie možno nejasné označenie navrhovateľky hodnotiť ako formálny pokus o vyňatie posudzovaného vzťahu spod ochranného spotrebiteľského režimu (právny názor vyslovený v uznesení Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3CoE/18/2014 zo dňa 5. marca 2014). V zmluve je síce označený aj účel úveru ako „výkon podnikania“, toto vyhlásenie však predstavuje vopred predtlačený text formuláru zmluvy o úvere, ktorý navrhovateľka nemohla ovplyvniť. Ide o iný spôsob určenia účelu zmluvy ako v žiadosti o úver, kde si mohla účel úveru navrhovateľka sama vybrať označením príslušnej kolónky. Z výpovede svedka Š.U. navyše vyplýva, že odporca používa takýto formulár zmluvy o úvere vždy keď o úver žiada fyzická osoba, ktorá je živnostníkom bez ohľadu na účel úveru, teda či ide o jej podnikateľskú činnosť alebo nie. Takýmto spôsobom by bolo úplne vylúčené, aby si osoba, ktorá je živnostníkom, mohla zobrať úver na iné ako podnikateľské účely, čo je absurdné. Ani z obsahu zmluvy o úvere teda nemožno vyvodiť, že navrhovateľke bol úver poskytnutý v súvislosti s jej podnikateľskou alebo inou obchodnou činnosťou.

Navrhovateľka je rovnako označená ako fyzická osoba nepodnikateľka aj v listinách súvisiacich so zmluvou o úvere - dohode o splnomocnení, zmluve o zriadení záložného práva i samotnej rozhodcovskej zmluve, z čoho tiež možno vyvodiť spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere.

Navrhovateľka je ako podnikateľka (s uvedením jej DIČ) označená len v zabezpečovacej zmenke. Rozporné ostávajú výpovede navrhovateľky a svedka Š. o účele, na ktorý mal byť úver poskytnutý. Navrhovateľka tvrdí, že si ho brala pre osobnú potrebu na úhradu dlžôb v domácnosti, podľa svedka chcela zaplatiť nájom za kanceláriu na výkon funkcie poisťovacej agentky. K výpovedi svedka súd uvádza, že svedok je mandatárom odporcu už 12 rokov, bol ním i v čase výpovede, z čoho možno vyvodzovať jeho pozitívny vzťah k odporcovi, čo spochybňuje dôveryhodnosť jeho výpovede.

Pretože odvolací súd vyslovil záväzný právny názor, podľa ktorého je preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy na odporcovi, má súd za to, že výpoveď svedka Števove o účele úveru a označenie odporkyne údajom o DIČ v zmenke nestačí na unesenie jeho dôkazného bremena o nespotebiteľskom charaktere zmluvy, pri váhe ostatných vykonaných dôkazov preukazujúcich spotrebiteľský charakter uzavretej zmluvy o úvere (žiadosť o úver, obsah úverovej zmluvy, listiny vyhotovené v súvislosti so zmluvou o úvere -dohoda o splnomocnení, zmluva o zriadení záložného práva a rozhodcovská zmluva) i tvrdenia navrhovateľky. Súd v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu vyzval odporcu na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy o úvere, no odporca vo vyjadrení zo dňa 21. januára 2016 nenavrhol v tejto súvislosti vykonať žiadne nové dôkazy a znovu len poukázal na listiny nachádzajúce sa v spise.

Vzhľadom k uvedenému má súd za to, že odporca neunesol svoje dôkazné bremeno ohľadom preukázania nespotebiteľského charakteru úverovej zmluvy, z vykonaného dokazovania vyplýva práve opak, a vzťah účastníkov treba považovať za spotrebiteľský v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v dôsledku čoho sa na konanie použije zákon č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní.

V § 43 ods. 1 písm. e) zákona č. 335/2014 Z. z. je ako jeden z dôvodov zrušenia rozhodcovského rozsudku uvedený prípad, že rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod jej neplatnosti. Podľa odseku 3 citovaného paragrafu súd existenciu tohto dôvodu preskúma vždy (ex off). Podľa prechodného ustanovenia § 73 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z. z. sa rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia. Pretože rozhodcovská zmluva bola uzavretá dňa 31. októbra 2012, aplikoval súd na posúdenie jej platnosti § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvárania zmluvy, ktoré považuje za neprijateľnú podmienku v spotrebiteľských zmluvách dojednanie rozhodcovskej doložky, ktorá od spotrebiteľa vyžaduje, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Praktickým dôsledkom uzavretej rozhodcovskej zmluvy je napriek jej formálnemu zneniu to, že spotrebiteľovi je odopretá možnosť brániť svoje práva pred súdom. Alternatíva, že z rozhodcovskej doložky vyplýva aj možnosť riešiť spor pred príslušným súdom v súdnom konaní, neodstraňuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (navrhovateľky), lebo možnosť výberu dáva spotrebiteľovi len pre prípad záujmu jeho samotného viesť spor, teda ak sa rozhodne sám stať žalobcom a niečo od svojho zmluvného partnera požadovať. Vychádzajúc z povahy samotnej zmluvy o úvere je však zrejmé, že subjektom, ktorý bude mať v konečnom dôsledku právo voľby medzi rozhodcovským súdom alebo súdom bude takmer vždy dodávateľ (odporca), lebo miera jeho práv voči druhej zmluvnej strane zabezpečuje takmer úplnú dominanciu v tomto zmluvnom vzťahu a minimalizuje dôvody na podanie žaloby zo strany spotrebiteľa, keď dominantnou je tu povinnosť spotrebiteľa splácať poskytnutý úver. Možnosť iniciovania sporu z uzavretých zmlúv spotrebiteľom je teda skôr teoretická. Pretože ako žalobca bude vo väčšine prípadov vystupovať dodávateľ, takto formulovanou rozhodcovskou doložkou prakticky nanúti podrobenie sa právomoci rozhodcovského súdu v dôsledku výberu medzi viacerými do úvahy prichádzajúcimi spôsobmi riešenia sporu vykonaného dodávateľom ako silnejšou stranou spotrebiteľského vzťahu. V prípade podania žaloby odporcom na rozhodcovskom súde (ako to bolo i v tomto prípade) je spotrebiteľovi odňatá možnosť brániť svoje práva pred súdom, lebo po podaní žaloby na rozhodcovský súd už nemôže využiť alternatívu riešenia sporu pred súdom v súdnom konaní.

Súd skúmal i to, či bola uzavretá rozhodcovská zmluva individuálne dojednaná. V zmysle § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka ťaží v tomto prípade dôkazné bremeno dodávateľa (odporcu), lebo neprijateľná podmienka sa nepovažuje za individuálne dojednanú, ak dodávateľ nepreukáže opak. Odporca o individuálnom dojednaní rozhodcovskej zmluvy nenavrhol vykonať žiaden dôkaz. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenie sa podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka nepovažuje také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Predložená rozhodcovská zmluva bola uzavretá v rovnaký deň ako zmluva o úvere, pričom obe zmluvy sú pripravené na vopred predtlačenom formulári vyhotovenom navrhovateľom, do ktorého sa len vpisujú konkrétne údaje o dlžníkovi a úvere. Navrhovateľka tu nemala možnosť nijak zmeniť obsah rozhodcovskej zmluvy a fakt, že podpísala obidve zmluvy v ten istý deň, vzbudzuje dôvodné pochybnosti o tom, či jej rozhodcovská zmluva predložená súčasne so zmluvou o úvere a uzavretie tejto zmluvy nebolo zároveň podmienené uzavretím rozhodcovskej zmluvy bez možnosti ju odmietnuť. Podmienenie uzavretia zmluvy o úvere uzavretím rozhodcovskej zmluvy uviedla sama navrhovateľka v návrhu. Súd v súlade s judikatúrou najvyššieho súdu uvádza, že odporca mal ako dodávateľ predložiť navrhovateľke návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy tak, aby bolo dostatočne zrejmé, že sa jej poskytuje možnosť voľby, a poskytnúť jej informácie o tom, čo tá - ktorá voľba konkrétne znamená a aké dôsledky má riešenie sporov pred rozhodcovským súdom (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6MCdo/9/2012). Tu súd odkazuje aj na právny názor vyslovený v uznesení Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3CoE/18/2014 zo dňa 5. marca 2014, ktorý riešil obdobnú situáciu a uviedol, že rozhodcovská zmluva musí byť uzavretá v takej podobe, aby z nej bolo dostatočne zrejmé, že spotrebiteľ mal možnosť voľby prijať alebo neprijať návrh na riešenie sporov v rozhodcovskom konaní. Rovnako súd poukazuje aj na právny názor Krajského súdu v Banskej Bystrici vyslovený v uznesení č. k. 12CoE/14/2014-41 zo dňa 30. apríla 2014, podľa ktorého uzavretie rozhodcovskej zmluvy na osobitnej listine v ten istý deň ako zmluvy o úvere nie je dostatočný dôkaz o vôle spotrebiteľa pristúpiť na osobitný spôsob rozhodovania sporu (v rozhodcovskom konaní), nakoľko aj rozhodcovská zmluva má povahu formulárovej zmluvy. Odporca mohol za účelom preukázania vôle navrhovateľky uzavrieť rozhodcovskú zmluvu napríklad použiť obdobnú formu ako pri vyznačení účelu úveru v žiadosti o úver, kde by navrhovateľka mohla zaškrtnúť, či rozhodcovskú zmluvu akceptuje alebo ju odmieta. Preto súd

nepovažuje rozhodcovskú zmluvu za individuálne dojednanú, lebo navrhovateľka nemohla ovplyvniť jej obsah a odporca neunesol svoje dôkazné bremeno preukázať opak.

Znenie rozhodcovskej zmluvy síce neodporuje doslovnému zneniu § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka (lebo obsahuje aj možnosť riešenia sporu pred súdom), ale s poukazom na už uvedené svojimi dôsledkami sleduje cieľ, aby toto ustanovenie dodržané nebolo, teda zákon obchádza (in fraudem legis). Táto zmluva nebola s navrhovateľkou ako spotrebiteľkou individuálne dojednaná, a preto ju súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. V zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka sú neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách absolútne neplatné. V zmysle § 39 Občianskeho zákonníka je absolútne neplatný aj právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom obchádza zákon. Na absolútnu neplatnosť právneho úkonu prihliada súd z úradnej povinnosti (ex officio). Na základe toho dospel súd k záveru, že rozhodcovská zmluva je absolútne neplatná, lebo obchádza ustanovenia zákona o neprijateľných zmluvných podmienkach a sama predstavuje neprijateľnú podmienku.

Za tohto stavu súd, konštatujúc dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 43 ods. 1 písm. e) zákona č. 335/2014 Z. z. pre neplatnosť rozhodcovskej zmluvy, návrhu vyhovel a napadnutý rozhodcovský rozsudok zrušil.

Súd priznal podľa § 142 ods. 1 O.s.p. úspešnej navrhovateľke právo na plnú náhradu trov konania - trov právneho zastúpenia v sume 508,84 Eur. Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby predstavuje v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. jednu trinástinu výpočtového základu (predmet konania nemožno oceniť peniazmi), ktorá v roku 2014 predstavovala sumu 61,85 Eur a v roku 2016 sumu 66 Eur. Navrhovateľka si vyúčtovala za úkony vykonané v roku 2014 odmenu v nesprávnej výške 61,87 Eur, ktorú súd upravil na sumu 61,85 Eur. Súd priznal navrhovateľke náhradu trov za 6 úkonov právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia (24. marca 2014) v sume 61,85 Eur, podanie návrhu na súd (26. marca 2014) v sume 61,85 Eur, účasť na pojednávaní (9. júla 2014) v sume 61,85 Eur, účasť na pojednávaní (11. novembra 2014) v sume 61,85 Eur, odvolanie proti rozsudku (29. decembra 2014) v sume 61,85 Eur a účasť na pojednávaní (28. júna 2016) v sume 66 Eur s režijnými paušálmi 5 x 8,04 Eur za úkony vykonané v roku 2014 a 8,58 Eur za úkon v roku 2016, všetko zvýšené o DPH 20 % (84,81 Eur).

Súd v zmysle § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. uložil neúspešnému odporcovi zaplatiť súdny poplatok za návrh v sume 331,50 Eur podľa položky č. 3 Sadzobníka súdnych poplatkov, lebo navrhovateľka je od súdnych poplatkov oslobodená v zmysle § 4 ods. 2 písm. za) zákona č. 71/1992 Zb. ako spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, písomne vo vyhotovení dvojmo (inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa) prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní musí byť uvedené kto ho robí, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu ho napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), uviesť dátum a podpis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla spôsobiť nesprávne rozhodnutie,
- c) súd neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd dospel dokazovaním k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.